

skrænkede sig til en interafrikansk debat, med de francophone stater samt Ethiopien på den ene side og de øvrige afrikanske lande på den anden. De francophone lande kunne ikke anerkende FN's indgriben i, hvad der af Elfenbenskysten — på grund af den grad af selvstyre Fransk Somaliland har — karakteriseredes som dette områdes interne anliggender. Spørgsmålet skulle løses alene direkte mellem territoriet og Frankrig. Uanset hvilken løsning territoriets befolkning valgte, måtte denne fuldt ud respekteres. Resolutionen var et forsøg på at tvinge en dør op, som allerede var åben. Det var endvidere uberettiget på baggrund af Frankrigs hidtidige afkoloniseringspolitik at kræve, at FN skulle overvåge den kommende folkeafstemning. *Ethiopiens* repræsentant udtalte tilfredshed med, at resolutionsforslaget var i bred overensstemmelse med OAU's beslutning i november. Han måtte dog reservere sig sin stilling til benævnelse af området i resolutionsteksten, som havde visse implikationer for hans land. Han kunne heller ikke støtte kravet om en FN-tilstedeværelse ved folkeafstemningen, da et sådant krav ville kunne forsinke den proces, der nu var godt i gang.

Resolutionsforslaget vedtoges af udvalget den 12. december 1966 med 87 stemmer for (herunder de nordiske lande), 1 (Portugal) imod, medens 16 afstod (Belgien, Israel, Italien, Nederlandene, Storbritannien, Sydafrika, Tyrkiet, USA samt de francophone afrikanske lande med undtagelse af Guinea, Mali, Mauritien og Togo). Forinden havde været afholdt delafstemning om operative paragraf 4, som vedtoges med 70 stemmer for (herunder de nordiske lande samt Irland), 2 (Portugal og Sydafrika) imod, medens 32 afstod (bl. a. de øvrige vestlige lande, Ethiopien samt alle francophone lande med undtagelse af Guinea).

Resolutionen (res. 2228) vedtoges af plenarforsamlingen den 20. december 1966 med 95 stemmer for, 1 imod, medens 18 afstod. Paragraf 4 var ved delafstemning blevet vedtaget med 72 stemmer for, 2 imod, medens 39 afstod (samme stemmemønstre som i udvalget).

4. udvalgs beretning: A/6583.

Formynderskabsrådets beretning.

(Dagsordenens punkt 13).

I. Formynderskabsområdet Nauru.

4. udvalg behandlede i tidsrummet 6.-15. december 1966 formynderskabsrådets beretning for perioden juni 1965 til juni 1966.

Debatten om formynderskabsområdet Nauru indledtes med et indlæg af Australiens repræsentant, der gav en redegørelse for øens problemer skabt ved dens beliggenhed, befolkningens ringe størrelse (under 5.000), områdets ensidige økonomi — sammenholdt med befolkningens ønsker om uafhængighed i 1968. Det oplystes, at der fortsat er undersøgelser i gang om mulighederne for at gøre øen beboelig, efter at dens fosfatlejer er udtømt, ligesom spørgsmålet om en flytning af befolkningen til et andet område endnu ikke er afklaret.

Som ved behandlingen under 20. Generalforsamling var det *Liberia* som eneste afroasiatiske medlem af formynderskabsrådet, der tog initiativet i debatten. De fra Liberias side fremførte angrebepunkter fulgte nøje forrige års — d. v. s. angreb på Australien, New Zealand og Storbritannien for at udplyndre øen og angreb på Australien for ikke at opfylde sine forpligtelser efter formynderskabsaftalen og kolonideklarationen.

Liberia fremlagde den 12. december 1966 et *resolutionsforslag*, som i sin præambulære del bl. a. konstaterer, at Naurus befolkning gennem sine valgte repræsentanter i det lovgivende råd, der oprettedes den 31. januar 1966, har udtrykt ønske om opnåelse af uafhængighed senest den 31. januar 1968, anerkender, at fosfatlejerne på øen tilhører Naurus befolkning, og i sin *operative del*: (paragraf 1) *bekræfter* retten for Naurus befolkning til selvstyre og uafhængighed, (paragraf 2) *anbefaler*, at den administrerende myndighed fastsætter den tidligst mulige dato, og ikke senere end 31. januar 1968, for den nauruanske befolknings opnåelse af uafhængighed i overensstemmelse med dens frit udtrykte vilje, (paragraf 3) *anbefaler* endvidere, at den administrerende myndighed overfører kontrollen over fosfatindustrivirksomheden til Naurus befolkning samt — uanset de dermed forbundne omkostninger — træffer øjeblikkelige for-